

ימי חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

אַשְׁרֵי הַזֹּכֶה לְחֶנֶכָּה בָּזָה

על־ידי מצות גר חֲנֻכָּה מִפִּיר כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
וְנִתְעַלָּה וְנִתְגַּדַּל כְּבוֹדוֹ בָּעוֹלָם, וּמַעֲזָרֵינוּ הָרְחוּקִים
לָשׁוּב לַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְזֹכִין לִירְאָה וּלְשָׁלוֹם בֵּית וּלְתַפְלָה,
וְנִתְבַטַּל הַמַּחְלֻקוֹת וּלְשׁוֹן הָרַע, וְנִמְשָׁךְ שָׁלוֹם הַכָּלְלִי בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת.

על־ידי מצות הַדִּלְקַת גֵּר חֲנֻכָּה מִמְּשִׁיכִין עַל עֲצָמוֹ
הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ שֶׁהִיא בְּחִינַת שְׁמֹן הַטּוֹב, שֶׁהִיא בְּחִינַת
זָכָר, דְּהֵינּוּ לְזִכָּר תָּמִיד בְּעֶלְמָא דְאַתִּי בְּכָלֹל וּבְפָרֵט.

ימי חֲנֻכָּה הֵם יְמֵי הוֹדָאָה וְהִלָּל, שָׁזָה עֲקָר שִׁעְשׁוּעַ
עוֹלָם הַבָּא, וְעַל־ידי זֶה זֹכִין שְׂיֵאִיר הָאֵמֶת, דְּהֵינּוּ
לְהַתְפַּלֵּל בְּאֵמֶת וּלְלַמֵּד תּוֹרָה בְּאֵמֶת מִפִּי רַב אֲמִתִּי,
וּלַעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים אֲמִתִּים שְׁכָל זֶה הֵם שְׁלֵשָׁה קְוֵי הָאֵמֶת,
וְהֵם מְאִירִין לְכָל חֲלָקֵי הַדְּבוּר וּמְשַׁלִּימִין הַדְּבוּר. וְעַל־ידי
זֶה זֹכִין לְהַמְשִׁיךְ הַקְּדוּשָׁה וְהַשְׂמֻחָה שֶׁל שַׁבָּת לְשֵׁשֶׁת יְמֵי
הַחֹל, שֶׁעַל־ידי זֶה נִתְגַּלָּה אֲחֵדוּת הַפְּשׁוּט יִתְבָּרַךְ. וְכָל
אֵלּוֹ הַתְּקוּנִים נִמְשָׁכִין עַל־ידי הַדִּלְקַת גֵּר חֲנֻכָּה וְעַל
יְדֵי הִלָּל וְהוֹדָאָה שֶׁל חֲנֻכָּה. אַשְׁרֵי הַזֹּכֶה לְחֶנֶכָּה
בָּזָה, לְהַמְשִׁיךְ בּוֹ כָּל תְּקוּנֵי הַנּוֹרָאִים הָאֵלּוּ.

ליקוטי עצות חנוכה

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר שמואל חשין הי"ו
לרגל שמחת הולדת בתו יוכבד תחי' למזל טוב

ימי חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

איך מדליקין נר חנכה

זוהי בחינת קימה בחצות לילה, כי כנור היה תלוי למעלה ממטתו של דוד, וכיון שהגיע חצות לילה היה מנגן מאליו. הינו שבחצות לילה אז נתעורר בחינות הנגון דקדשה הנמשך מכנור של דוד, שהוא בחינת ברור הרוח טובה וכו' כנ"ל. ועל כן אז הזמן להתגבר בעבודת השם, לקום אז לעסק בעבודת השם, לפירש שיחתו לפניו יתברך. כי אז עקר הברור על ידי בחינת נגון בכלי הנ"ל, שהוא בחינת כנור של דוד שמנגן אז כנ"ל. והבן היטב דברים אלו למעשה:

זאת התורה נאמרה בשבת חנכה. ואחר שאמר התורה הזאת אמר: אני אמרתי עתה, איך מדליקין נר חנכה, בחינת: 'לאמשכא משח רבות קדשא ולאדלקא בוצינא' "שמן משחת קדש" שהוא הדעת פידוע. הינו בחינת הגדלת הדעת הנ"ל שהוא בחינת זכרון הנ"ל, ולא באר יותר:

ליקוטי מוהר"ן נד

אנשי שלומנו היו אומרים בדרך צחות: עוד סבה יש לנו לשמוח בימי החנכה, מחמת שאז כבר נמצאים בבית בתחלת הלילה ואפשר ללכת אז לישון מוקדם יותר מבכל יום, ובכך להזדרז יותר בקימת חצות לילה.

שיח שרפי קודש - חלק ד רנג

עמוד זה נדבתי הר"ר ישראל נחמן חשין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכדה תח"י למזל טוב

מכירת יוסף וגדולתו

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע - מקץ

מִמְשִׁיכֵי הָאֶרֶץ הָאֲמֵת

גַּר חֲנֻכָּה הוּא לְהַדְלִיק וּלְהַאִיר אֹר הָאֲמֵת בְּעוֹלָם שִׁיזְכוּ הַכֹּל לִידַע הֵיכָן הָאֲמֵת. בְּבַחֲיַנַת שְׁלַח אֹרֶךְ וְאֲמַתָּה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל בְּהַתּוֹרָה יָמֵי חֲנֻכָּה הֵם יָמֵי הוֹדָאָה וְכו', הֵינּוּ שֶׁעַל יְדֵי מִצּוֹת גַּר חֲנֻכָּה מִמְשִׁיכֵי הָאֶרֶץ הָאֲמֵת בְּעוֹלָם שְׁנוּכָה לִידַע וּלְהַכִּיר וּלְהַבְחִין בֵּין בַּחֲיַנַת בֶּן הַמֶּלֶךְ וּבֵין בַּחֲיַנַת בֶּן הַשִּׁפְחָה וּלְבַרֵּר גִּשְׁמוּתֵינוּ מִבַּחֲיַנַת הַשֶּׁקֶר שֶׁל הֵיכְלֵי הַתְּמוּרוֹת שְׁמִשָּׁם כָּל הַבְּלָבוּלִים שֶׁל הָאָדָם מֵה שֶׁמֶסֶפֶק עַל פִּי רֵב וְאֵינּוּ יוֹדַע הָאֲמֵת בְּכֻלָּיוֹת וּבַפְּרִטוּת. וְעַל יְדֵי מִצּוֹת גַּר חֲנֻכָּה אָנוּ זוֹכִין לְהַמְשִׁיךְ הָאֶרֶץ הָאֲמֵת שִׁיזְכָּה כָּל אֶחָד לְהַבְחִין בֵּין הָאֲמֵת לְהַפְּסָךְ בְּכֻלָּל וּבַפְּרִט. וְכֵן מִבְּאֵר בְּכוֹנוֹת הָאֶרֶץ ז"ל שֶׁעַל יְדֵי גַר חֲנֻכָּה מִמְשִׁיכֵי הָאֶרֶץ הָאֲמֵת, שֶׁזֶהוּ בַּחֲיַנַת ח' יָמֵי חֲנֻכָּה, שֶׁהֵם כְּנֻגַד ח' פְּעָמִים אֲמֵת שְׂבָאֲמֵת וַיִּצִיב.

וְזֶה בַּחֲיַנַת מְכִירַת יוֹסֵף וְכו' שֶׁאָנוּ קוֹרִין בַּפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל מְכִירַת יוֹסֵף וְגִדְּלוֹתוֹ אַחֵר כֹּךְ בִּיָּמֵי הַחֲנֻכָּה, שֶׁאֲנִי קוֹרִין עַל פִּי רֵב פְּרִשַׁת מִקֵּץ וְכו' כִּי כָּל עֲנִין מְכִירַת יוֹסֵף הוּא נִמְשָׁךְ מִסוּד הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה וְכו', עַד שֶׁאִפְלוּ בֵּין הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים וְהַכְּשָׁרִים בְּעֶצְמָן נֶפֶל מַחְלָקַת וּבְלָבוּל גָּדוֹל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, דוֹר שֶׁבֶן דָּוִד בָּא קִטְגוֹרִיא בֵּין תַּלְמִידֵי חֲכָמִים. שְׁזוֹ בַּחֲיַנַת מַחְלָקַת שְׁבִין יוֹסֵף וְאַחִיו, שֶׁכָּלֵם הָיוּ צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאַף עַל פִּי כֵן הָיָה בִּינֵיהֶם מַחְלָקַת גָּדוֹל עַד שֶׁמָּכְרוּ אֶת יוֹסֵף לְעֶבֶד, כִּי אָמְרוּ שֶׁאֵינּוּ אִישׁ אֲמֵת וְלֹא הֶאֱמִינוּ לַחֲלוּמוֹתָיו וּלְדַבָּרָיו, כִּי סָבְרוּ שֶׁהוּא שֶׁקֶר ח"ו וְכו'. וְכֵמוֹ כֵּן הָיָה בַּדּוֹרוֹת שֶׁלְּפָנֵינוּ וּבַפְּרִט בַּדּוֹרוֹת הָלָלוּ בְּעוֹקְבָא דְּמִשְׁיחָא שֶׁהִתְגַּבֵּר הַשֶּׁקֶר מְאֹד עַד שֶׁגַם בֵּין הַצְדִּיקִים וְהַכְּשָׁרִים בְּעֶצְמָן נֶפֶל מַחְלָקַת גָּדוֹל וְאֵין יוֹדְעִים הֵיכָן נִקְדַּת הָאֲמֵת. וְצָרִיכִין לְהַתְּפִלָּל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיזְכָּה לְמִצְאָה הָאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ. וְזֶה צָרִיכִין לְכוֹן בְּהַדְלָקַת גַּר חֲנֻכָּה שְׁנוּכָה עַל יְדֵי מִצּוֹת גַּר חֲנֻכָּה לְהַמְשִׁיךְ הָאֶרֶץ הָאֲמֵת בַּחֲיַנַת שְׁלַח אֹרֶךְ וְאֲמַתָּה. שְׁנוּכָה לְהַתְּקָרֵב לְנִקְדַת הָאֲמֵת תָּמִיד:

לִיקוּטֵי הַלְכוֹת בְּרַכַת הַשַּׁחַר ג' טז

עמוד זה נתרם לרגל שמחת נישואי החתן
הר"ר נחמן אלי' שטרנפלד הי"ו למזל טוב

טועמיה

כי יש שבר במצרים

פרשת השבוע - מקץ

ההתרחקות הוא התקרבות

וְזֶה בְּחִינַת מַה שְּׁפָתוֹב בַּמִּדְרָשׁ וְזֶה לְשׁוֹנוֹ, וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ שָׁבֵר בְּמִצְרַיִם. כִּי יֵשׁ שָׁבֵר זֶה הֶרְעָב, כִּי יֵשׁ סָבֵר זֶה הַשְׁכָּע, כִּי יֵשׁ שָׁבֵר וַיּוֹסֶף הוֹרֵד מִצְרַיִמָּה, כִּי יֵשׁ סָבֵר וַיּוֹסֶף הוּא הַשְׁלִיט, כִּי יֵשׁ שָׁבֵר וְעֶבְדוּם וְעָנּוּ אוֹתָם, כִּי יֵשׁ סָבֵר וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בִּרְכָשׁ גָּדוֹל וְכו'.

נמצא, שד"ר ששבר לשון סבר ותקנה, הינו ענין הנ"ל שההתרחקות הוא התקרבות, והאיש הישראלי בחינת יעקב צריך להיות מצפה לישועה תמיד. ובתוך הצרה וההתרחקות וגדל צרת הנפש וגלותה כפי שמרגיש כל אחד בנפשו צריך לראות ולהסתכל משם דיקא תקנה וסבר לגאולת נפשו לשוב אליו יתברך בבחינת וירא יעקב שהוא איש הישראלי, כי יש שבר במצרים, כי יש סבר ותקנה במצרים, שבמצרים דיקא שהוא בחינת תקנה הגלות בכלל ובפרט, כי כל הגלות מכנים בשם מצרים שם דיקא בתוך השבר והצרה יש סבר ותקנה גדולה כנ"ל במדרש, כי יש שבר ועבדום וענו אותם, כי יש סבר, ואחרי כן יצאו ברכש גדול. וכן הוא בגלות של עכשו וכן הוא בכל אדם בפרטיות שכל זה הוא בחינת שלום שלום לרחוק ולקרוב שההתרחקות הוא עקר ההתקרבות וכנ"ל:

ליקוטי הלכות שלוח הקן ה' כב

עמוד זה נדבתי הר"ר נחמן לפק הי"ו
לרגל הולדת בנו ברוך מרדכי שיחי' למזל טוב

הפטרת שבת חנוכה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

איך יכולין לכבש הר כזה

מעשה המנורה ונרותיה הם עקר אור הרצון שהיה מאיר במשכן ובית המקדש כנ"ל, שעל ידי זה עולים מכל מיני חשך שבעולם, בבחינת כי אתה תאיר נרי וכו', ובשביל זה נתקשה משה מאד על מעשה המנורה כמו שאמרו רז"ל, כי בודאי משה נתקשה מאד מאד כמה פעמים במעשה המנורה שהוא בחינת לעשות כלי קדושה ונוראה כזאת שיוכל להאיר על ידה הארת הרצון דקדשה בכל ישראל, בכל אחד ואחד מישראל בכל מה שיעברו עליו כל ימי חייו, שבכל מיני חשך ובכל מיני ירידות ונפילות שיעברו עליו בכלם יתברך בתקף הרצון שיאיר לו לעלות מכלם כנ"ל, כי בודאי קשה מאד להשיג השגת עשית כלי נפלאה כזאת, בפרט שכבר ראה משה בעיניו מה שנעשה בזה העולם שאחרי כל האותות נוראות שעשה עם ישראל ביציאת מצרים וקריעת ים סוף ומתן תורה וכו', אחר כך עשו מה שעשו וכנ"ל, והבין וראה כמה וכמה קשה לעזר לבצל בחירה.

וזהו בחינת מראה המנורה של זכריה שמפטירין בשבת חנכה שראה את המנורה וכו' ושנים זיתים עליה אחד מימין ואחד משמאל ואמר מה אלה אדוני, ויאמר לו הלא ידעת מה אלה, ויאמר לא ידעתי, הינו שגם זכריה נתקשה על עסק תקון המנורה מאד מחמת שראה ששנים זיתים עליה שהם שני אילנות אחד מימין ואחד משמאל שהם בחינת אילנא דחיי ואילנא דמותא, שהם בחינת סטרא דקדשה וסטרא אחרא שכנגדה, שמתגבר בכל פעם רע לעצמת טוב וכו', על כן שאל מה אלה שתי פעמים, כי לא היה יכל להשיג איך יכולין לכבש הר כזה, מאחר שהסטרא אחרא מתגברת כנגד כל אדם כל כך כל כך בכל פעם. והשיב לו המלאך לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ה' צבאות, בחינת רצון שנקרא רוח ה' כמו שכתוב העולה על רוחכם, הינו על ידי תקף הרצון דקדשה הנמשך מרוח ה' על ידי הצדיקי אמת בחינת משה על ידי זה יתגבר כל אחד לא בחיל ולא בכח כי אם על ידי תקף הרצון.

וזהו בחינת גדלת קדשת חנכה שממשיכין אז כל אחד ואחד בביתו קדשת נרות המנורה, שעל ידי זה מכניעין בכל שנה מלכות הרשעה שרצו להשכיח תורתו וגזרו אז כמה שמדוות על ישראל כמו שאמרו רז"ל כי כל זה מבטלין על ידי קדשת נר חנכה שהוא בחינת קדשת נרות המנורה שהוא בחינת הארת הרצון.

ליקוטי הלכות ברכת השחר ה' מז

עמוד זה נתרם לזכות ולהצלחת
הר"ר מנחם בן נחמה שיחי

ימי חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

הנרות הללו אור השכל דקדשה מאיר בהם

מלכות יון הרשעה התגברה מאד על ישראל ורצתה להעבירם על הדת לגמרי רחמנא ליצלן ולהפרידם מן השכל דקדשה שהיא עקר אור החיים שישראל מקושרין ומודבקין בו וכמו שאמרו רז"ל וחשך זה מלכות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל. ואמרו כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלקי ישראל וזה קרן השור דיקא כי ההסתכלות על השכל דקדשה הוא בבחינת בכור שורו הדר לו במבאר בפנים, והם רצו להכריח את ישראל אל ההפוך לגמרי ח"ו, ועל כן דרשו רז"ל ברה פחמה בימי יון כי השם יתברך היה בעזרת ישראל וזכו להתגבר אז ביותר להתקשר רק אל אור השכל דקדשה שהיא בחינת אור החמה במבאר בפנים.

וזה בחינת הנרות הללו קדש הם. כי מאיר בהם קדשת אור החכמה שהיא בחינת קדש. ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד וכו'. כי צריכין רק להסתכל ולהתבונן מרחוק על נפלאות קדשת אור השכל הזה שהוא בשרשו למעלה למעלה מכל מיני שמוש ועשיה שבזה העולם.

ימי חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

שֶׁהַצְדִּיקִים יַחֲנֹכוּ אוֹתָנוּ

וְעַל כֵּן נִקְרָא חֲנֻכָּה לְשׁוֹן חֲנוּךְ בְּעִבּוּדֵת ה', כִּי עֵקֶר הַחֲנוּךְ בְּעִבּוּדֵת ה' הוּא עַל יְדֵי אֱמוּנַת חֲכָמִים, כִּי כְּמוֹ שֶׁהַתִּינוֹק צָרִיךְ שְׂאֲבִיו וְאִמּוֹ יַחֲנֹכוּ אוֹתוֹ בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, כְּמוֹ כֵּן צָרִיכִין אֲנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר שֶׁהַצְדִּיקִים אֱמֵתִיִּים יַחֲנֹכוּ אוֹתָנוּ בְּעִבּוּדֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אִי אֶפְשָׁר לִכְנֹס לְעִבּוּדֵת ה' כִּי אִם עַל יְדֵיהֶם וְכֵנ"ל.

גַּם כְּמוֹ שֶׁהַחֲנוּךְ הוּא עַל יְדֵי דְבַר קָטָן וְקַל שֶׁמִּחֲנֻכִּין אֶת הַקָּטָן לַעֲשׂוֹתוֹ, וְאֵף עַל פִּי שֶׁהוּא דְבַר קָטָן הוּא יָקָר מְאֹד, מֵאַחֵר שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִחֲנֻכִּין אוֹתוֹ, כְּמוֹ כֵּן הוּא בְּחִינָה הַנ"ל שֶׁעַל יְדֵי אֵיזָה פְּרִישׁוֹת בְּעִלְמָא שֶׁמִּקְבָּלִין עָלָיו עַל יְדֵי נֶדֶר, עַל יְדֵי זֶה מִתְחַנֵּכִין בְּעִבּוּדֵת ה' וְזוֹכִין לְאֱמוּנַת חֲכָמִים וּלְאוֹר הָאֲבוֹת וּלְשִׁפְת וּלְכָל טוֹב וְכֵנ"ל שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת שְׁקָל פְּסָקָא וְכו' וְכֵנ"ל.

וְזֶהוּ גַם כֵּן הַחֲלּוּק בֵּין הַלּוּמֵד סְפָרִי מוֹסֵר לְבַד לְבֵין הַמִּתְקַרְבִּים לְצְדִיק אֱמֵת, כִּי אֵף עַל פִּי שֶׁלְּמוּד סְפָרִי מוֹסֵר יָקָר מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אֵף עַל פִּי כֵּן אֵין מְבוֹאָרִין שֶׁם כָּל כֶּף עֲצוֹת טוֹבוֹת לְעִבּוּדֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ, רַק הֵם מוֹכִיחִים אוֹתוֹ וּמְעוֹרְרִים אוֹתוֹ שֶׁיָּשׁוּב לַה' יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל עַל פִּי רַב לֹא יִמָּצֵא שׁוֹם עֲצָה אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב, אֲבָל בְּשִׁמְתִּיקָרָב לְצְדִיקֵי אֱמֵת וּלְתַלְמִידֵיהֶם וְכו', הֵם מְלֵאִים עֲצוֹת יְקָרוֹת בְּבְחִינַת וְנִהְיִין מִמֶּנּוּ עֲצָה וְכו', כִּי רַב הָעֲצוֹת בְּהִכָּרַח לְקַבֵּל מִפֶּה אֶל פֶּה כְּמוֹכֵן לְכָל. וְעַל כֵּן הָעֵקֶר הוּא אֱמוּנַת חֲכָמִים אֱמֵתִיִּים, וְזֶהוּ בְּחִינַת חֲנֻכָּה לְשׁוֹן חֲנוּךְ, כִּי הֵם נוֹתְנִים עֲצוֹת נְפִלְאוֹת בְּחִינַת עֲצוֹת מִרְחָק עֲצוֹת עֲמוּקוֹת מְאֹד, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יָכוֹל כָּל אֶחָד לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרֵךְ וּלְזִכּוֹת לְתַכְלִית טוֹב, אָמֵן:

ליקושי הלכות שבת ו' יח

עמוד זה נתרם לזכות ולהצלחת
הר"ר מנחם בן נחמה שיחי

ימי חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

לַחֲפֹשׁ אֶת הַצַּדִּיק בְּנֵרוֹת

וְעַקֵּר בּוֹנֵתֵנוּ בְּהַדְלָקַת נֵר חֲנֻכָּה צָרִיךְ שִׁיחִיָּה שֶׁנִּכְוֶה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ עַל יְדֵי זֶה אֹר הַצַּדִּיקִי אֲמַת כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה עַל יְדֵי זֶה לְחַפְשָׁם וּלְבִקְשָׁם עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְמַצָּאם וּלְהִתְקָרֵב אֲלֵיהֶם בְּאֲמַת, כִּי מִבְּאֵר שֶׁם בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְגָּדֵל הָאֲזִהָרָה שֶׁהִזְהִיר אֲדָמוֹ"ר ז"ל לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת הַצַּדִּיק הָאֲמַת כְּדֵי לְזַכּוֹת לְאַמוּנָה שְׁלָמָה שֶׁהוּא הָעֵקֶר. אָבֵל אִיךְ נִזְכֶּה לָזֶה בְּעֶצְמוֹ שֶׁנִּשְׁתַּדֵּל בְּעֵנִין זֶה לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ אֶת הַצַּדִּיק הָאֲמַת עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְמַצָּאוֹ. וְלָזֶה אָנוּ צָרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אֹר הַצַּדִּיק בְּעֶצְמוֹ שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ מְאִיר לָנוּ וּמַעֲוִיר אוֹתָנוּ שֶׁנִּשְׁתַּדֵּל לְבַקְשׁוֹ וּלְמַצָּאוֹ.

וְזֶה אָנוּ צָרִיכִין לְכַוֵּן בְּהַדְלָקַת נֵר חֲנֻכָּה שֶׁנִּזְכֶּה עַל יְדֵי קִדְשֵׁת מִצְוָה זֹאת שֶׁנִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אֹר הַצַּדִּיק, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכֶּה לְחַפְשׁוֹ וּלְבִקְשׁוֹ עַד שֶׁנִּמְצָא אוֹתוֹ, כִּי חֲפוּשׁ הוּא בְּנֵר, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל וְלָמְדוּ מִפְּסוּק, נֵר ה' נִשְׁמַת אָדָם חֲפֹשׁ וְכוּ'. הֵינּוּ עַל יְדֵי נֵר מִצְוָה שֶׁל חֲנֻכָּה הַקְדוּשָׁה, שֶׁהוּא אֹר הַצַּדִּיק בְּעֶצְמוֹ, עַל יְדֵי זֶה נִזְכֶּה לְחַפְשׁוֹ וּלְבִקְשׁוֹ בְּכָל כַּחֲנוּ עַד שֶׁנִּמְצָא אוֹתוֹ. שְׁעַל יְדֵי זֶה נִזְכֶּה לְאַמוּנָה שְׁלָמָה וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ הַגָּדוֹל יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם. כְּאִשֶּׁר נִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּיָמִים הָהֵם בְּזִמְנָה הַזֶּה בְּיָמֵי מַתְתִּיָּהוּ וְכוּ'. וְזֶה בְּחִינַת נֵר חֲנֻכָּה אֲסוּר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ לְאוֹרָה, שֶׁאֲסוּר לְהִתְקָרֵב לְהַצַּדִּיק בְּשִׁבִּיל שְׂמוּשֵׁי חַל כְּנֶהוֹג עֲכָשׁוּ בְּעוֹנוּתֵינוּ הָרַבִּים, וְקַ עֵקֶר הַהִתְקָרְבוֹת יִהְיֶה בְּשִׁבִּיל ה' יִתְבָּרֵךְ כְּדֵי לְזַכּוֹת לְאַמוּנָה שְׁלָמָה כֵּן"ל:

ליקוטי הלכות כבוד רבו ג' י

עמוד זה לע"נ הרה"ח ר' חיים בנימין ורטהיימר ז"ל
ביבליחט"א ר' גרשון שליט"א במלאת שנה לפטירתו

ימי חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

לרפאות החולים הגדולים ביותר

כל מה שהחולה גדול ביותר הוא צריך רבי גדול ביותר שיהיה אמן וחכם כזה, שיוכל לעשות צמצומים נפלאים שיאיר גם בו השגת אלקות כנ"ל. ובחינה זאת נמשכת עלינו בחנכה על ידי הצדיקים הגדולים המפלגים במעלה שתקנו להדליק נר חנכה, שעל ידי זה יש כח להמשיך בחינת הארה הנ"ל על כל אחד בביתו אפלו אם הוא כמו שהוא, כי מבאר בכונות חנכה שענין חנכה הוא שממשיכין האור הנפלא שכולל כל היחודים שממשיכין אותו למטה, הינו למטה מעשרה טפחים, כי בשבת ויום טוב מדליקין גרות של מצוה, כי אז הוא עקר עלית המלכות חכמה תתאה הנ"ל שהוא בחינת נר מצוה שאז מחמת קדשית שבת ויום טוב נופלים הקלפות, שהם בחינת ד' מלכיות ומלכות דקדשה עולה מביניהם. ואז מאירה באור גדול, שזהו בחינת הדלקת גרות שבת ויום טוב שמדליקין אותה במקומה בעת עלייתה.

אבל בחנכה ההדלקה הוא בדרך נס נפלא, כי אז אין לה עליה כל כח, כי הם ימי החול, כי אז אין מתבטלים הקלפות, שהם הד' מלכיות לגמרי כמו בשבת ויום טוב ואף על פי כן אנו מדליקין הנר הקדוש הזה שכולל כל היחודים, שהוא בחינת המשכת השגת אלקות על ידי הצמצומים, הינו בחינת הנ"ל שהצדיקים הגדולים מאד ממשיכין תקונים נפלאים כאלה עד שמאירין בחינת השגות אלקות על ידי הצמצומים גם למטה בדיוטא התחתונה מאד, שהוא בחינת **למטה מעשרה טפחים שמעולם לא ירדה השכינה לשם**. ועתה על ידי תקף הנס מדליקין שם דיקא הנר חנכה הקדוש והנורא, שהוא בחינת המשכת השגת אלקות על ידי הצמצומים למטה למטה להאיר בכל אחד מישראל לכל מי שרוצה לקבל אפלו אם הוא הגרוע שבגרועים, אפלו החולה הגדול ביותר בחלי הנפש על ידי רבוי עוונותיו להאיר גם בו הארה מהשגת אלקות על ידי גדל כח הצדיקים הגדולים שממשיכין תקף הנס של חנכה בעולם, כי מגדל כחם יכולים להאיר אפלו בהקטנים במעלה מאד ולרפאות אפלו החולים הגדולים ביותר, שזהו בחינת הדלקת נר חנכה למטה מעשרה טפחים וכנ"ל.

ליקוטי הלכות השכמת הבוקר ד' י

ימי חנוכה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

הַמְשַׁכַּת הַשָּׁגַת אֱלֻקוֹת

וְזֶה בְּחִינַת חֲנֻכָּה, כִּי הַדִּלְקַת נֵר חֲנֻכָּה הוּא בְּחִינַת
הַמְשַׁכַּת הַשָּׁגַת אֱלֻקוֹת עַל יְדֵי הַצְמָצוּמִים שְׁמִנְשׁ
עַקֵּר הַדִּלְקַת כָּל הָאֵרוֹת וְהַנֵּרוֹת דְּקִדְשָׁה,
בְּחִינַת לְאַנְהָרָא שְׂרָגִין וּלְאַדְלָקָא בּוֹצִינִין, שְׂוִהוּ
בְּחִינַת תְּפִלִּין מַחִין שְׁהֵם עַקֵּר הַשָּׁגוֹת אֱלֻקוֹת,
שְׂאוּמְרִים אֵז וְשִׁמּוֹן הַטּוֹב תָּרִיק עַל שְׂבָעָה
קָנִי הַמְנוּרָה וְכו'.

כִּי הַמְשַׁכַּת הַשָּׁגַת אֱלֻקוֹת עַל יְדֵי הַצְמָצוּמִים זֶה
בְּחִינַת שְׂנַמְשֵׁךְ שִׁמּוֹן הַטּוֹב, שִׁמּוֹן מְשַׁחַת קִדְשׁ,
שְׂוִהוּ בְּחִינַת הַדַּעַת הַקָּדוֹשׁ לְתוֹךְ כָּלִים וְצְמָצוּמִים,
שְׁהֵם הַשִּׁמּוֹן וְהַכָּלִי וְהַפְתִּילָה שְׂבָהֵם נִתְּלָה הָאֵז
שְׂנַמְשֵׁךְ מִבְּחִינַת הַשָּׁגַת אֱלֻקוֹת שְׁמִנְשׁ כָּל
הָאֵרוֹת, כִּי הוּא אֵז כָּל הָאֵרוֹת, כְּמוֹ
שִׁכְתוֹב "ה' אֵזִי וְיִשְׁעִי".

ליקוטי הלכות השכמת הבוקר ד' י

ימי חנוכה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

אש היראה מוספת חיים

הָאֵשׁ שֶׁל הַדִּלְקַת נֵר חֲנֻכָּה, זֶה בְּחִינַת יִרְאָה, כִּי הִירְאָה הִיא כָּאֵשׁ בּוֹעֶרֶת, כִּמּוֹ שְׂכָתוֹב כִּי יֵרָאֶתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְכוּ'. וְהָאֵשׁ שֶׁל נֵר חֲנֻכָּה הוּא בְּבִחִינַת יִרְאָת ה' תּוֹסִיף יָמִים, בְּבִחִינַת כִּי ה' אֱלֹקֶיךָ אֵשׁ אֹכֶלֶת הוּא, וְאַתֶּם הַדֹּבְקִים בִּה' אֱלֹקֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם, וְאִיתָא בַּזֶּהר הַקָּדוֹשׁ וּמוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁזֶּהוּ שִׁבַּח מַעֲלַת יִשְׂרָאֵל, כִּי הָאֵשׁ אֹכֶלֶת כֻּלָּא וְשָׂצִי כֻּלָּא, אֲבָל יִשְׂרָאֵל עִם קָדוֹשׁ דֹּבְקִים בִּה' בְּבִחִינַת אֵשׁ אֹכֶלֶת, וְאֶדְרָבָא, מִקְבָּלִים מִשָּׁם חַיּוֹת בְּחִינַת וְאַתֶּם הַדֹּבְקִים בִּה' אֱלֹקֵיכֶם חַיִּים וְכוּ'.

וְזֶה בְּחִינַת יִרְאָת ה' תּוֹסִיף יָמִים, כִּי טָבַע הִירְאָה לְהַמִּית וּלְהַזִּיק, כִּי רַבִּים מֵתִים אוֹ נִזְוָקִים עַל יְדֵי פֶחַד וִירְאָה, אֲבָל יִרְאָה דִּקְדֻשָּׁה, דִּהְיִינוּ הִירְאָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵשׁ אֹכֶלֶת, אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא, הִיא מוֹסֶפֶת חַיִּים בְּחִינַת יִרְאָת ה' תּוֹסִיף יָמִים, כִּי, אֶדְרָבָא, מִשָּׁם דִּיקָא מִקְבָּלִים חַיִּים וְאֶרִיכוֹת יָמִים. וְזֶה בְּחִינַת הָאֵשׁ שֶׁל הַדִּלְקַת נֵר חֲנֻכָּה, כִּי טָבַע הָאֵשׁ שֶׁמֶכֶלֶת כָּל דָּבָר שְׂדוּלֵק בּוֹ, וּבִשְׁמֹן שֶׁל חֲנֻכָּה נַעֲשֶׂה גַם גָּדוֹל שְׂדוּלֵק שְׁמֹן מוֹעֵט שְׁמוֹנָה יָמִים וְלֹא נִשְׂרַף הַשְּׁמֹן מִיד, כִּי נִמְשַׁךְ הָאֵשׁ מִירְאָה דִּקְדֻשָּׁה, מִבְּחִינַת יִרְאָת ה' תּוֹסִיף יָמִים שְׁעַל יְדֵי זֶה, אֶדְרָבָא, נִתְּוֶסֶף בְּרָכָה בְּהַשְׁמֵן שְׂנַדְלֵק עַל יְדֵי הָאֵשׁ הַזֶּה. וְזֶה בְּחִינַת מֶה שְׁנִקְבַּע לְדוֹרוֹת לְהִיּוֹת מוֹסִיף וְהוֹלֵךְ בְּכָל לַיְלָה, כִּי מַעֲלִין בְּקִדְשׁ, זֶה בְּחִינַת יִרְאָת ה' תּוֹסִיף יָמִים, כִּי עֲקָר הָאֶרֶיכוֹת יָמִים הוּא לְהִיּוֹת מוֹסִיף וְהוֹלֵךְ קִדְשָׁה יִתְרָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם שָׁבָא אַחֵר כָּךְ.

ליקוטי הלכות קידושין ב' ה

ימי חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

לְהָאִיר וּלְעוֹרֵר אֹר הַנִּקְדָּה שֶׁל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל

וזאת המצוה של הדלקת נר חנכה אנו מקימין בכל שנה ושנה כדי לשבר ולהכניע מלכות הרשעה העומדת עלינו בכל דור ודור ובכל זמן וזמן לבטל אותנו מעבודתו יתברך ח"ו להשפית תורתו ולהעביר על חקי רצונו שהיה אז בימי מתתיהו וכו' כי עקר כח מלכות הרשעה הוא על ידי שבירת כלים שמשם עקר ניקתם בידוע. והעקר על ידי אהבות הנפולין שהם תאוות רעות על ידי זה הם רוצים להתגבר על ישראל לבטלם מעבודתו יתברך. ועל כן אין להם כח כי אם כשאין הנקדה הנ"ל, שהוא בחינת צדיק מושל, מאירה, כי הנקדה מכנעת ומבטלת אותם.

ועל כן על ידי השמן של הכהן הגדול שהיה חתום שיהו בחינת אור הנקדה של הצדיק הדור שכלול מנשמות ישראל שנמשך מבחינת שמן משחת קדש, דהיינו המחין שהם חתומים בחותם דקדשה בחינת שמירת הברית שיה עקר בחינת צדיק על ידי זה היה הנס של חנכה ועל ידי זה אנו זוכין בכל שנה להדלקת נר חנכה, כי אף על פי שהם מתגברים ח"ו, לטמאות כל השמנים. ועל ידי זה אין כח בהנקדה של כל אחד מישראל להאיר ולעורר, כי עקר אור הנקדה הוא על ידי בחינת שמן משחת קדש כנ"ל, אף על פי כן ה' יתברך מרחם על עמו ישראל בכל דור ודור ושולח להם צדיק אמת שהוא שומר הברית בתכלית השלמות. ועל כן הנקדה שלו יש לה כח להאיר ולעורר כל ישראל.

ליקוטי הלכות ברכת המזון ג' יא

עמוד זה נדבתי הר"ר מנחם מענדל ברוין הי"ו לרגל
שמחת אירוסיה החתן שמעון ב"ר צבי אורלנצ'יק הי"ו

ימי חנוכה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

סוד הדרידיל

וְזֶה בְּחִינַת מַה שְּׁמִשְׁחָקִין בְּחֻנְכָּה בְּדְרִידִיל כִּי חֻנְכָּה הוּא בְּחִינַת הַבֵּית
הַמִּקְדָּשׁ. וְעַקֵּר בְּנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הִיא בְּחִינַת גִּלְגַּל הַחוּזָר. כִּי בְּבֵית
הַמִּקְדָּשׁ הָיָה בְּחִינַת עֲלִיּוֹנִים לְמִטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְמַעְלָה וְכו'. כִּי עַל פִּי
חֻקִּיָּה הוּא דָּבָר רְחוּק מְאֹד שֶׁה' יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא מְרוֹמֵם וּמִנְשָׂא לְמַעְלָה
מִכָּל הָרוּחָנִיּוֹת, יִהְיֶה מְצַמֵּצִם שְׂכִינָתוֹ בְּכָלִי הַמִּשְׁכָּן, הֵן הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי
הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלָלוּךְ וְכו'. וְאַף עַל פִּי כֵן הָרָאָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא דוֹקָא
לְהַפֵּךְ מִדַּעְתָּם כִּי בְּאֵמַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַשָּׂרָה שְׂכִינָתוֹ בַּמִּשְׁכָּן. וְכֵן לְהַפֵּךְ
הוּא דָּבָר רְחוּק עַל פִּי חֻקִּיָּה שֶׁהָאָדָם שֶׁהוּא בָּרִיָּה שְׂפֵלָה יִהְיֶה לוֹ כֹּחַ
לַעֲשׂוֹת רֶשֶׁם לְמַעְלָה. אוֹ בְּהִמָּה שְׂפֵלָה יִהְיֶה מְקַרִּיבִין אוֹתָהּ לְקָרְבָן
שֶׁתַּעֲלֶה לְרִיחַ נִיחּוּחַ לְנַחַת רוּחַ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֶׁאָמַר וְנַעֲשֶׂה רְצוֹנוֹ וְאֵיךְ
שִׁיךְ רְצוֹן אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ. אֲבָל בְּאֵמַת הָרָאָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהַפֵּךְ מִדַּעְתָּם
כִּי בְּאֵמַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַשָּׂרָה שְׂכִינָתוֹ לְמִטָּה בַּמִּשְׁכָּן וּבְבֵית הַמִּקְדָּשׁ.
וְהַבְּהִמָּה עֲלֵתָה לְרִיחַ נִיחּוּחַ וְכו'. וְזֶה בְּחִינַת עֲלִיּוֹנִים לְמִטָּה וְתַחְתּוֹנִים
לְמַעְלָה בְּחִינַת גִּלְגַּל הַחוּזָר בְּחִינַת דְּרִידִיל.

וְזֶה בְּחִינַת הָאוֹתִיּוֹת הַחֻקוּקִים עַל הַדְּרִידִיל, שֶׁהֵם ה' נ' ג' ש' רָאשֵׁי
תְּבוֹת ה'יּוֹלֵי נ' בְּדִל ג' לְגַל ש' פֶּל שֶׁהֵם כָּלֵל כָּל הַבְּרִיאָה כַּנ"ל, שְׂפֵלָם
חוּזָרִים חֲלִילָה וּמִתְגַּלְגָּלִים וּמִתְהַפְּכִים מִזֶּה לָזֶה וּמִזֶּה לָזֶה כַּנ"ל, שֶׁזֶּה
מְרֻמָּז בְּחֻנְכָּה שֶׁהוּא בְּחִינַת חֻנְכַּת הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁשֵּׁם הָיָה בְּחִינַת עֲלִיּוֹנִים
לְמִטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְמַעְלָה, שֶׁזֶה בְּחִינַת דְּרִידִיל, בְּחִינַת גִּלְגַּל הַחוּזָר
שֶׁנִּתְהַפֵּךְ מִבְּחִינַת זוֹ לְבְּחִינָה זוֹ וּמִזֶּה לָזֶה כַּנ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת הַגְּאֻלָּה, כִּי זֶהוּ עַקֵּר הַגְּאֻלָּה שֶׁיִּהְיֶה בְּחִינַת הַנ"ל, דְּהֵינּוּ
בְּחִינַת חוּזָרֵת חֲלִילָה הַנ"ל בְּחִינַת עֲלִיּוֹנִים לְמִטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְמַעְלָה שֶׁהִיא
בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. וְזֶהוּ גַם כֵּן בְּחִינַת הָאוֹתִיּוֹת הַנ"ל, שֶׁהֵם ה' נ' ג' ש' רָאשֵׁי
תְּבוֹת ג' אֵלֶּת ש' בֵּט נ' חֲלֵתָךְ ה'ר צִיּוֹן.

שיחות הר"ן מ' ע"ש עוד

עמוד זה נתרם לזכות

הרה"ח ר' נתן יעקב בן יענטא פראדל ומשפ' הי"ו

ימי חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

דבורים שהם נס חנכה

וביום ב' למדתי התורה 'ימי חנכה הם ימי הודאה' וגם למדתי הלכה ו' מהלכות שבת ב"לקוטי הלכות" חלק ג' מארח חיים, וגם אתה וידידי ר' איזיק תוכלו לראות ההלכה הזאת ותחיו עצמיכם כי הם חיינו וארץ ימינו ושנותינו ובודאי יהיה לנו אחרית טובה כי הדבורים האלו הם ממש נס חנכה שירדה שכינה למטה מעשרה לאנשים בערבינו אורות פאלו אשרינו מה טוב חלקנו רק בשאנו משכימים ומעריבים בבתי תורה ותפלה וספרי רבנו ז"ל הם בחינת תורה ובתי תפלה.

וגם לאביו גרו יאיר שהוא באמת אחי תפרס בשלום למעני ותאמר לו שאל ידאג כלל שבודאי לא יעזוב אותו השם יתברך רק עצתי אם זכה אותו השם יתברך לידע מאור פזה יבליה רוב היום על זה ובודאי יצליח לנצח כי בכל יום שאני לומד חדושי רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש במעט בכל יום עולה על דעתי לילך בחוץ ולצעק בקול גדול דעו שיש פזה בעולם אך כבר שמעתי מרבנו ז"ל שאמר שלא יועיל אבל נתישבתי לצעק על כל פנים לאוהבנו באמת ושם בודאי אפעל איזה פעלה הן לי והן להם וברוך השם שכבר נגמרו כל ספרי רבנו ותלמידו הקדוש וברוך השם יש לנו במה לבלות ימינו ושנותינו ובודאי לא יהיו לריק ח"ו ובודאי תהיה טובה לנפשנו ורוחותינו ונשמותינו ואף יהיו גם כן טובה גדולה ויותר אי אפשר לבאר על הכתב והמשכיל יבין.

נתיב צדיק ז'

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר שלמה מאיר הנדלר הי"ו
לרגל שמחת הפדיון הבן' לנכדו אליהו ברמץ שיחי

זאת חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

אי אפֿשר להדליק יותר

כל זֶה המאָמר סובב לקריאת הי"ב נשיאים שבחנוכה, ומנהג אבותינו שמים השמיני – מדה השמינית, והלאה, מוסיפים וקוראים עד פרשת העלאת אהרן הכהן לנרות המנורה, שהוא למעלה מכלם במדת הי"ג כנ"ל. שכל זֶה מכון לדברי האריז"ל במדה השמינית נוצר וכו', שהיא הכוללת לכל המדות, העולות ובאות עד נקה.

ומבאר מצרופי דברי מורנ"ת המיסדים גם בדברי האריז"ל בפרי עץ חיים שהשני שמות יעקב יוסף עולים י"ג פעמים הוי"ה, כי יעקב עולה שבעה פעמים הוי"ה, המכונים לשבעה לילות חנכה ובליל שמיני כאשר יאיר מספר שם הוי"ה בשם יוסף [אף על פי שבצרוף שמו נמשכים המספרים עד י"ג כנ"ל] מכרח לעמוד ואי אפֿשר להדליק יותר, כי הוא הלהבה בפני החמה שלעתיד, ובשם יוסף מוסיף והולך להאיר מעצמו מיום ליום, ונסח האריז"ל בברכת הנרות להדליק נר חנכה, שבזה סובב גם כן על הנח"ל הנובע ומוסיף לשפוך מימי הדעת והחכמה מיום ליום כנ"ל, [הנמשכים ויוצאים ממקור החכמה שלמעלה].

וכבר הבאתי לעיל נסח האריז"ל להדליק נר חנכה לרמוז על זֶה הנח"ל אשר יו'ס'ף והולך בנובעו לשפוך מימי הדעת מיום ליום ביום ולילה האחרונה שמדליקין ומאירין במספר שם אחד שנמצא ביוסף [עין שם בדברי מוהרנ"ת] וגם בפרשת הנשיאים הנ"ל כשמגיעים לנשיאי שבטי יוסף מכרחים לעמוד ע"ש.

ביאור הליקוטים תורה ח' – חכמה ותבונה סימן ט'

עמוד זה נתרם לזכות אוהד בן מוזל ומשפ' הי"ו
בזכות רבינו הק' יזכו לכל טוב ברוחניות וגשמיות

זאת חנוכה

טועמיה

ענינא דיומא

עקר המכון של חנכה

על פי דברי רבנו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן תנינא תורה ב') שימי חנכה הם ימי הודאה יש לישיב מה שקשה לכאורה על לשון הבריתא בגמרא שבת (כא:) דקתני לשנה אחרת קבעום ועשאום יום טוב בהלל והודאה ולא נזכר שם מצות הדלקת נר חנכה, גם בנסח על הנסים נאמר וקבעו שמונת ימי חנכה אלו להודות ולהלל ולא נאמר שם מצות הדלקת נר חנכה.

אך להנ"ל מישב דעקר מצות חנכה להיות ימי הודאה, גם מצות נר חנכה הוא גם כן שעל ידי זה יתפרסם הים ויבואו הכל להודות ולהלל, הרי שעקר מצות נר חנכה הוא רק באפן שיהיה פרסומי ניסא דהא הדין בשלחן ערוך שאם הבני בית ישנים ידליק בלא ברכה, ומצות נר חנכה להניח על פתח ביתו מבחוץ, הכל כדי לפרסם הים ולבוא להודאה שזה עקר המכון כנ"ל.

ולפי זה יש לתן טעם קצת על שנקרא יום השמיני של חנכה בשם 'זאת חנכה' להראות שאף שביום השמיני חלף והלך לו מצות הדלקת נר חנכה, עם כל זה – זאת חנכה, כי הלל והודאה נשאר גם בו, והוא עקר המכון של חנכה להיותם ימי הודאה שעשוע עולם הבא, ובפרט כי בחינת יום השמיני הוא בחינת עולם הבא, כי עולם הזה הם שבעת ימי הבנין, וכו'.

עונג שבת לחנוכה

עמוד זה נדבת הר"ר שניאור זלמן בלויא הי"ו
להודות ולהלל להשי"ת על כל הטוב אשר גמל עמו

על התורה הזמנית

טוֹעֲמִיָה

מכתבי מוהרנ"ת לחנוכה

הִנֵּה רַב דְּבָרֵינוּ בְּזֶה הַחֲנֻכָּה הִיא בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל חֲנֻכָּה שֶׁהוּא כִּי מֵרַחֲמֵם יִנְהַגֵּם. וְאִם כִּי כָּבֵד דְּבָרֵנוּ בְּזֶה הַרְבֵּה. עֲדִין צְרִיכִין לַחֲזֹר וּלְהַזְכִּיר כָּל מֵה שֶׁכְּתוּב שָׁם בְּמֵה פְּעָמִים בְּכָל יוֹם, כִּי מֵאֵד עָמְקוֹ וּגְדֻלּוֹ דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה בְּפֶרֶט הַתּוֹרָה הַנִּלְשָׁם מִבְּאֵר מַעֲנֵן הַחֲלִיפּוֹת וְהַשְׁאָרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֹו. וְהַעֲקָר לְהַאֲרִי עֲדִין בְּלֵב כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁעֲדִין ה' עִמּוֹ וְאַצְלוֹ, וְלִידַע וְלִזְכֹּר בְּכָל עֵת כִּי מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְלַעֲזֹר עֲצֻמוֹ מִשְׁנָתוֹ בְּכָל עֵת לְבַל יִישָׁן וְלֹא יֵאָבֵד אֶת יָמָיו בְּחַשְׁךָ ח"ו, בְּבַחֲנִיַּת הַקִּיצוֹ וּרְנָנוּ שְׁכָנֵי עַפְרָה הַנֶּאֱמָר שָׁם.

הַתּוֹרָה כִּי מֵרַחֲמֵם יִנְהַגֵּם שְׁמִדְכָּר מִחֲנֻכָּה.. דְּבָרֵנוּ בְּזֶה חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים הַמְּחִיין וּמְשִׁיכִין כָּל הַנִּפְשוֹת הַחֲפִצִּים בְּהַאֲמַת הָרוּצִים לְהַטּוֹת אֶזֶן אֶל הָאֲמַת לְהַחֲיוֹת וּלְהַשִּׁיב נִפְשָׁם לְנֶצַח וְכו', גַּם עֲתָה אֲתָה צְרִיךְ לְהַזְהִיר עֲצֻמָּה מִחֲדָשׁ שֶׁהִיא רַבִּי בְּעוֹלָם וְאִירוֹ זֹרֵחַ וּמֵאִיר מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם גַּם עֲתָה וְכֵן לְדוֹרוֹת שְׁמֵאִיר בְּכָל אֶחָד בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא הָאֲרֶת בֵּן וְתַלְמִיד. לִידַע וּלְהוֹדִיעַ לְכָל אֶחָד בְּכָל עֵת כִּי עֲדִין ה' עִמָּה וְאַתָּה וְאַצְלָהּ כִּי מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְאִיהוּ מִמֵּלֵא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וְלִית אֲתֵר פָּנוּי מִנֶּה, וְאִיהּ שְׂיִהִיָּה אִיהּ שְׂיִהִיָּה, יִהְיֶה לָּהּ תִּקּוֹן בְּוִדָּאִי וְכו', וְהִנֵּה כְּתִבְתִּי לָּהּ רַב כּוֹנֵנוֹת חֲנֻכָּה הַמּוֹכֵרָה לָּהּ מֵאֵד, וְעֲתָה חֲכָם בְּנֵי וְשִׁמְחָה לָּפִי וְתִבִּין מִרְחוֹק הָרְמָזִים שֶׁיֵּשׁ בֵּינֵם הַחֲכָמָה. כִּי זֶה הֵיךְ גְּדוֹל וְרַחֵב יָדִים וְכו'. וְתִזְהָר לְבָלִי לְהִיּוֹת שְׁלִימִזְלָנִיק חֵס וְשְׁלוֹם, וְאִם אֲתָה כְּמוֹ שֶׁאַתָּה בְּעִינֶיךָ אַךְ עַל פִּי כֵן אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִקָּר מֵאֵד כָּל תְּנוּעָה טוֹבָה וְכָל הַעֲתָקָה וְהַזְזָה כָּל שֶׁהוּא מֵרַע לְטוֹב,

כָּבֵד רְמִיזָתִי לָּהּ שֶׁיֵּשׁ רְמִיזִים בֵּינֵם הַחֲכָמָה שְׁצָרִיךְ לְהִבִּין מֵעֲצֻמוֹ וְכו', הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִזְכְּנוּ לְקַבֵּל אֹר חֲנֻכָּה עֲדִי נִזְכָּה שְׂיִאִירוּ עָלֵינוּ הַמְּקִיפִים שֶׁל הַצְּדִיק הָאֲמַת, שֶׁהֵם בְּחִינַת תְּקוּפַת הַיָּמִים תְּקוּפַת הַשָּׁנִים, וְנִזְכָּה לְפִרְנָסָה טוֹבָה שְׂיִאִיר בְּהַאֲכִילָה וְהַפְּרָנְסָה הָאֲרֶת הָרָצוֹן הַמְּפֻלָּג וְכו', אֲשֶׁרֵינוּ אֲשֶׁרֵינוּ שְׂזָכִינוּ לִידַע רְמִיזִים מְאֹרֹת נִשְׁגָּבוֹת כְּאֵלּוֹ שֶׁהֵם מְחִיין אוֹתָנוּ עֲתָה גַּם עֲתָה וְכָזֶה אֲנוּ רוֹאִים עֵין בְּעֵין כִּי עֲדִין ה' אֲתָנוּ כִּי לֹו חֶפֶץ ה' לְהַמִּיתָנוּ וְכו' לֹא הִשְׁמִיעֵנוּ אֶת כָּל אֵלֶּה וְכו', ה' יִגְמֹר בְּעֲדָנוּ כִּי לֹא שָׁבַק וְלֹא שָׁבַק:

וְהִנֵּה אִיהּ שֶׁהוּא עַל כָּל פָּנִים עֲתָה הֵם יָמֵי חֲנֻכָּה שֶׁהֵם יָמֵי הוֹדָאָה. וְזָכִינוּ בְּצוּק הָעֵתִים הַלָּלוּ לְשִׁמְעַ נִזְרָאוֹת כְּאֵלֶּה עַל קִדְשֵׁת חֲנֻכָּה וּבְפֶרֶט הַתּוֹרָה שֶׁל הָאֲרֶת הַדַּעַת הַקְּדוּשָׁה שֶׁל בֵּן וְתַלְמִיד לְהוֹדִיעַ לְכָל דָּרֵי מִשָּׁה אֶפְלוֹ אֶפְלוֹ וְכו' וְכו' כִּי מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְעֲדִין ה' אֲתָנוּ.

עלים לתרופה

עמוד זה נתרם לזכות יוחאי בן מוזל ומשפחתו שיחיו בזכות רבינו הק' יזכו לכל טוב ברוחניות וגשמיות

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

פעם אמר רבנו ז"ל:

אִיךְ הָאב זיך אויס-
געקוקט צו מיינע לייט,
הָאב אִיךְ געזעהן – זיי
וועלן זיין אַרעמע לייט.
הָאב אִיךְ גע'פועל'ט ביי
הַשם יתְבַרַךְ, אַז ס'זאל
זיך דורך וואַרפן אַ
מיצל.

תרגום

התבוננתי באנשי, וראיתי שיהיו עניים,
ובכן, פעלתי אצל השם יתברך שימצא ביניהם
איזה כובע יפה, דהינו עשיר ובעל יכולת.

שיח שרפי קודש החדש ח"ב שכ"ד

זמני שבת קודש וישב

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:01	4:00	4:16	3:57	4:09	3:57	3:40	4:06
שקיעה ערב שב"ק	4:41	4:40	4:38	4:37	4:39	4:37	4:02	4:28
חצות הלילה	11:06	11:06	11:06	11:02	11:06	11:03	10:43	11:03
עלות השחר	5:13	5:14	5:15	5:14	5:14	5:14	6:00	5:44
עטיפת הטלית	5:36	5:37	5:38	5:37	5:37	5:37	6:30	6:10
נץ החמה	6:30	6:31	6:33	6:32	6:31	6:32	7:44	7:12
סוף זמן קר"ש מג"א	8:11	8:12	8:13	8:11	8:12	8:12	8:41	8:34
חצות היום	11:33	11:34	11:35	11:32	11:34	11:33	11:53	11:50
שקיעה שב"ק	4:41	4:40	4:38	4:38	4:40	4:37	4:02	4:29
צאת השבת	5:17	5:17	5:17	5:13	5:17	5:14	4:57	5:41
צאה"ש 72 דק'	5:54	5:52	5:50	5:50	5:52	5:50	5:15	

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

'פנה למעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלושה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

זמני שבת קודש מקץ – שבת חנוכה

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:03	4:02	4:18	4:00	4:12	4:00	3:42	4:09
שקיעה ערב שב"ק	4:43	4:42	4:40	4:40	4:42	4:40	4:04	4:31
חצות הלילה	11:08	11:09	11:09	11:05	11:09	11:06	10:45	11:05
עלות השחר	5:17	5:18	5:19	5:18	5:18	5:18	6:05	5:48
עטיפת הטלית	5:40	5:41	5:42	5:41	5:41	5:41	6:35	6:14
נץ החמה	6:34	6:35	6:37	6:37	6:36	6:36	7:49	7:16
סוף זמן קר"ש מג"א	8:15	8:16	8:17	8:15	8:16	8:15	8:45	8:38
חצות היום	11:37	11:38	11:38	11:36	11:37	11:36	11:57	11:54
שקיעה שב"ק	4:44	4:43	4:41	4:40	4:42	4:40	4:04	4:31
צאת השבת	5:19	5:20	5:20	5:16	5:20	5:17	4:59	5:43
צאה"ש 72 דק'	5:56	5:55	5:53	5:53	5:55	5:53	5:17	